

Nachtbries

Ik beroer IJssel en Vecht
om maanglans te rimpelen
en wervel om lichtbronnen
die als zonnen op hoge staken
pikkedonker onmogelijk maken.
Autolampen schieten een schel
en fel schijnsel, dat weerkaatst
op talloze onrustige pupillen
die pas verstillen bij dim, donker
of de floers van schemerpracht
tijdens deze langste nacht.

Een ree deinst terug,
een vos keert aalflug,
een das schuifelt weg,
een egel zoekt een heg
en een uil omvliegt geluidloos
't lichtend gewelf van de stad,
zwenkt langs bedrijfsterreinen
om in 't duister te verdwijnen.
Alarmseinen klinken maar
een kreet besluit de jacht
tijdens deze langste nacht.

Lekker strelen en uithalen
boven Wieden en weidestroken
waar paal en perk ontbreken.
Zand rillen op Beerze bulten
en kale takken omstulpen
rond Delden en Diepenheim.
Ergens fluistert een oude eik,
hoe kaarsdonker het ooit was
waardoor je witte wieven zag
en spoken bij een gracht
tijdens de langste nacht.

*Bewust verlichten, LED,
duurzaam is cool en vet.*
Ontsnapt uit een mond
draag ik de klanken rond
tot ze in de ruimte vervliegen.
Nog even naar 't Springendal
waar ik 2.561 sterren kan zien,
in binnensteden telde ik er tien
tijdens deze langste nacht.

Wanneer het grote licht
zich eindelijk opricht,
ga ik liggen.

Dick Schlüter
Provinciedichter Overijssel
21.12.2011